

og Formueskat tænker Regeringen sig, at 16 pCt. skulle tages af Indtægter paa under 3,000 Kr., medens de Radikale tænker sig ca. 10 pCt., og Socialdemokraterne ca. 5 pCt. Omvendt tænker Regeringen sig, at der ved Beskatningen af store Formuer paa over 500,000 Kr. skal indvindes 10 pCt. af den samlede Indkomst- og Formueskat, medens de Radikale stille Forslag, som vil indbringe ca. 19 pCt., og Socialdemokraterne et, som vil indbringe ca. 29 pCt. Man ser altsaa, at med næsten matematisk Nøjagtighed staar de Radikales Forslag midt imellem Regeringens og Socialdemokraternes.

Til de Radikales Forslag er imidlertid knyttet en i principiel Henseende meget vigtig Bestemmelse, der ogsaa er optagen som Ændringsforslag af Regeringen og Regeringspartiet, nemlig at de Sætsler, som Forslaget indeholder, ere opstillede som Minimal sætser, beregnede paa at indbringe et Grundbeløb, der ved de aarlige Finanslove kan forhøjes efter det vekslende Behov, idet Procenterne forhøjes i tilsvarende Grad. Der er altsaa en Grundskala, hvor det kun er det indbyrdes Forhold mellem de enkelte Sætsler, som har Interesse, medens de absolute Procenttal i og for sig ere det underordnede. Hele denne Tanke med Indkomst- og Formueskatten som det bevægelige Element, der kan forøges til en hvilken som helst Grænse, er i og for sig meget tiltalende fra et socialdemokratisk Synspunkt — om jeg ikke husker fejl, er den samme Tanke tidligere bleven fremsat af mine Partifæller — men jeg skal ikke nægte, at Styrkegraden af den Tilslutning, vi kunne yde dette Princip, i nogen Grad afhænger af den Sammenhæng, hvori det staar. Som et Led i de Radikales Ændringsforslag under Nr. 4 kunne vi meget vel acceptere dette Princip og ville, for saa vidt vore egne Ændringsforslag forkastes, subsidiært stemme for dette Forslag som et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med baade den bestaaende Tilstand og Regeringens Forslag. Naar det er løsrevet af denne Sammenhæng og knyttet til Regeringens Forslag, saaledes som det fremtræder under Ændringsforslag Nr. 6, bliver vor Begejstring for det selvfølgelig noget mindre, og naar vi alligevel, for saa vidt som baade de socialdemokratiske og de radikale Ændringsforslag forkastes, ville give Ændringsforslaget under Nr. 6 vor Støtte, er det kun for at godkende det Princip, der ligger deri, og i det Haab, at denne Bestemmelse, en Gang ophøjet til Lov, vil kunne blive knyttet til en Række Skalaer af betydelig mere demokratisk Natur end dem, der her er Tale om.

Jeg har søgt fra karakterisere de Hovedændringsforslag fra socialdemokratisk Side, som, hvis de vedtages, ville give Lovforslaget dets Særpræg, og som naturligt, maalte med de tilsvarende Ændringsforslag fra anden Side, maa samle den væsentlige Interesse om sig. Ud over disse de centrale Spørgsmaal har Socialdemokratiet tillige, som man vil se af Ændringsforslagene, paa forskellige Punkter, dels alene, dels i Forening med Medlemmer af andre Partier, indtaget Særstandpunkter i Modsætning til Flertallet. Undertiden have disse Særstandpunkter affødt selvstændige Ændringsforslag, undertiden have de bevirket, at vi ikke have kunnet tiltræde et Flertalsforslag, men ere blevne staaende paa Regeringens oprindelige Forslag. Undertiden have vi ganske vist resigneret for at opnaa Enighed i Udvalget, men have dog forbeholdt os at udtale, at vi kunne have ønsket, at man var naaet et Skridt videre frem. Enkelte af disse Spørgsmaal ere af en mere periferisk Natur, andre derimod ville, saafremt vor Stilling skulde vinde Tilslutning i Salen ved Afstemningen, have en mere indgribende Betydning, tildels ere de ogsaa af mere principiel Natur.

Jeg skal nu tillade mig, at gøre Rede for vor Stilling til nogle af disse mere betydningsfulde Spørgsmaal. Jeg skal gennemgaa dem i Rækkefølge i Overensstemmelse med den Nummerorden, hvori de opføres blandt Ændringsforslagene. Under Nr. 11 have de Radikale og Regeringspartiet — med Undtagelse af det ærede Medlem fra Nykøbing (Philipsen), der sagtens senere vil motivere sit Særstandpunkt — foreslaaet den Ændring, at Brugsforeninger fritages for Skattepligt, for saa vidt de ikke fordele Varer udenfor Medlemmernes Kreds. Bestemmelsen om Brugsforeningernes Skattepligt er indsat i nærværende Lovforslag ligesom i det Forslag om kommunal Beskatning, som vi behandlede her i Salen sidste Aar, og som nu hviler sødeligt oppe i det andet høje Ting. Bestemmelsen stammer fra den Kommission, som i sin Tid blev nedsat til Undersøgelse af den kommunale Beskatning. Det er ejendommeligt nu at se Regeringspartiet gaa imod dette Kommissionsforslag, naar man ved, at det er udarbejdet af en Kommission, blandt hvis Medlemmer var den nuværende højtærede Konseilspræsident — han gik ganske vist ud af Kommissionen, inden den endte sit Arbejde, men blev afløst af en ham nærstaaende Mand, Landstingsmand Jørgen Pedersen. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om dette Ting vilde følge det